

ผลการให้คำปรึกษากลุ่มแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์และพฤติกรรมที่มีต่อ
พฤติกรรมการแสดงออกอย่างเหมาะสมในการเพชิญความโกรธของวัยรุ่น

นัตรสุดา แจ่มประโคน

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต
สาขาวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา

สิงหาคม 2549

ISBN 974-502-889-4

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยบูรพา

อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์และคณะกรรมการสอบปากเปล่าวิทยานิพนธ์ ได้พิจารณา
วิทยานิพนธ์ของ นัตรสุดา แจ่มประโคน ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา ของมหาวิทยาลัย
บูรพาได้

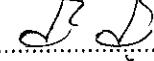
อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์

.....

(ดร.ประชา อินัง)
.....

(รองศาสตราจารย์ ดร.ไพรัตน์ วงศ์ยานม)

คณะกรรมการสอบปากเปล่า

.....

(รองศาสตราจารย์ ดร.ม.ร.ว.สมพร สุทัศนีย์)
.....

(ดร.ประชา อินัง)
.....

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.华瑞 กังใจ)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา ของมหาวิทยาลัยบูรพา

.....

(รองศาสตราจารย์ ดร. ประทุม ม่วงมี)
.....
วันที่ ๑๖ เดือน กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๙

การวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนวิทยานิพนธ์ ระดับบัณฑิตศึกษา
จากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา

ประจำภาคฤดูร้อน ปีการศึกษา 2548

ประกาศคุณูปการ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณาจาก ดร.ประชา อินัง ประธานกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ รองศาสตราจารย์ ดร.ไพรัตน์ วงศ์นาม กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่กรุณาให้คำปรึกษา ข้อเสนอแนะ และแก้ไขปรับปรุงข้อบกพร่องต่างๆ ทุกขั้นตอน การทำวิทยานิพนธ์ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งเป็นอย่างยิ่ง จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

กราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมคิด บุญเรือง ที่กรุณาให้คำปรึกษา ปรับปรุงแก้ไข ให้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์แก่ผู้วิจัยมากด้วยเหตุผล และร่วมเป็นกรรมการสอบเค้าโครงวิทยานิพนธ์

กราบขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่าน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุรินทร์ สุทธิชาทิพย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมคิด บุญเรือง และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ระพินทร์ ฉายวิมล ที่สละเวลาในการตรวจและให้คำแนะนำในการสร้างโปรแกรมการให้คำปรึกษาและแบบประเมินพฤติกรรม การแสดงออกในการเพชริญความโกรธ

กราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.ม.ร.ว.สมพร ลุทันศิริ ประธานกรรมการสอบภาคเปล่าวิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วารี กังใจ กรรมการสอบภาคเปล่าวิทยานิพนธ์ ที่กรุณาชี้แนะในการปรับปรุงแก้ไขวิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีความถูกต้องและสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

กราบขอบพระคุณผู้อำนวยการ โรงเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย ขอขอบพระคุณอาจารย์ประวิณ สุทธิส่ง่า อาจารย์แนะนำแนวโน้มเรียนสาธิต “พิบูลบำเพ็ญ” มหาวิทยาลัยบูรพา เป็นอย่างยิ่งที่ให้ความร่วมมือ และให้ความช่วยเหลือผู้วิจัยในการเก็บรวบรวมข้อมูลและเอื้อเพื่อสถานที่ในการให้คำปรึกษา ตลอดจนกลุ่มตัวอย่างที่เข้าร่วมการวิจัยในครั้งนี้นั้นสำเร็จลุล่วงด้วยดี

กราบขอบพระคุณผู้อำนวยการ โรงเรียนชลกันยานุกูล แสนสุข ที่ให้ความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อทดสอบเครื่องมือในการวิจัย

กราบขอบคุณอาจารย์ผู้ประสิทธิ์ประสาทความรู้ให้กับผู้วิจัย

สุดท้ายนี้ผู้วิจัยขอขอบพระคุณคุณพ่อปัญญา และคุณแม่หอนหวาน แจ่มประโคน ที่เลี้งเห็นความสำคัญของการศึกษา อดทนต่อความยากลำบากเพื่อให้นุตรได้รับการศึกษางานประสบผลสำเร็จ ตลอดจนภูมิพิทักษ์ พี่ๆ เพื่อน ๆ ร่วมรุ่นจิตวิทยาการให้คำปรึกษา รหัส 46 ทุกคนที่เคยให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกันเสมอมา

ผู้ตัดสุดท้าย แจ่มประโคน

46911215: สาขาวิชา: จิตวิทยาการให้คำปรึกษา; วท.ม. (จิตวิทยาการให้คำปรึกษา)

คำสำคัญ: ความโกรธ/วัยรุ่น/ การให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม/พิจารณาเหตุผล อารมณ์และพฤติกรรม
พัฒนาสุข แจ่มประโคน: ผลการให้คำปรึกษากลุ่มแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์และ
พฤติกรรมที่มีต่อพฤติกรรมการแสดงออกอย่างเหมาะสมในการเพชริญความโกรธของวัยรุ่น (THE
EFFECT OF RATIONAL EMOTIVE BEHAVIOR GROUP COUNSELING ON ANGER
ASSERTIVE BEHAVIOR OF ADOLESCENTS) อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์: ประชา อินัง,
Ph.D., ไพรัตน์ วงศ์น้ำ, ค.ค. 115 หน้า. ปี พ.ศ. 2549. ISBN 974-502-889-4

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาผลการให้คำปรึกษากลุ่มแบบพิจารณาเหตุผล ารณณ์และพฤติกรรมที่มีต่อพฤติกรรมการแสดงออกอย่างเหมาะสมในการเพชรความโกรธของ วัยรุ่น กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนโรงเรียนสาธิต "พินิจลับม้าเพ็ญ" มหาวิทยาลัยบูรพา ปีการศึกษา 2548 ที่มีคะแนนพฤติกรรมการแสดงออกอย่างเหมาะสมในการเพชรความโกรธที่ต่ำกว่า peers ชั้นต่ำสุด ที่ 30 ลงมา และสัมครวใจเข้าร่วมการทดลอง จำนวน 12 คน แบ่งกลุ่มโดยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย เป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมกลุ่มละ 6 คน เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองได้แก่ แบบประเมิน ตนเองพฤติกรรมการแสดงออกอย่างเหมาะสมในการเพชรความโกรธ และโปรแกรมการให้ คำปรึกษากลุ่มแบบพิจารณาเหตุผล ารณณ์และพฤติกรรม วัยรุ่นกลุ่มทดลองได้รับการให้ คำปรึกษากลุ่มแบบพิจารณาเหตุผล ารณณ์และพฤติกรรม สัปดาห์ละ 3 ครั้ง 4 สัปดาห์ รวมเป็น 12 ครั้ง ครั้งละ 60 นาที ส่วนวัยรุ่นกลุ่มควบคุมดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน การเก็บ ข้อมูลเปลี่ยนเป็น 3 ระยะ คือ ระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล จากนั้นนำข้อมูลมาวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบวัดซ้ำประเทตัวแปรต้นสองตัวแปร ตัวแปรตาม หนึ่งตัวแปร วัดซ้ำหนึ่งตัวแปร และทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่แบบนิวเมน-คูลส์

ผลการวิจัยซึ่งให้เห็นว่ามีปัจจัยพันธุ์ระหว่างวิธีการทดลองกับระยะเวลาของการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 วัยรุ่นกลุ่มทดลองที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์และพฤติกรรมมีคะแนนพฤติกรรมการแสดงออกอย่างเหมาะสมในการเพชญความโกรธสูงกว่าวัยรุ่นกลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมการแสดงออกอย่างเหมาะสมในการเพชญความโกรธของวัยรุ่นกลุ่มทดลองในระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผลสูงกว่าระยะก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สรุน คะแนนพฤติกรรมการแสดงออกอย่างเหมาะสมในการเพชญความโกรธในระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล ไม่แตกต่างกัน

46911215: MAJOR: COUNSELING PSYCHOLOGY; M.Sc. (COUNSELING PSYCHOLOGY)

KEYWORD: ANGER/ ADOLESCENCE/ GROUP COUNSELING/ RATIONAL EMOTIVE BEHAVIOR

CHATSUDA JAMPRAKHON: THE EFFECTS OF RATIONAL EMOTIVE BEHAVIOR GROUP COUNSELING ON ANGER ASSERTIVE BEHAVIOR OF ADOLESCENTS. THESIS ADVISORS: PRACHA INANG, Ph.D., PIRAT WONGNAM, Ph.D. 115 P. 2006. ISBN 974-502-889-4.

The purpose of this research was to study the effects of rational emotive behavior group counseling on anger assertive behavior of adolescents. The sample consisted of adolescents studying in the Demonstration School of Burapha University in the academic year 2005. These students having anger assertive behavior score lower than 30 percentile, were divided into two groups: an experiment group and control group by using simple random sampling method. The experiment group was treated with the group counseling using rational emotive behavior therapy; while the control group studied in the normal class. The instruments used in this study included self-assess anger assertive behavior and the rational emotive behavior therapy program, designed by researcher. The treatment was given twelve times for the experimental group, about sixty minutes each time. The data collecting procedure was divided into three phases: the pre-test, the post-test and the follow-up. The data were analyzed by repeated measure analysis of variance: two way ANOVA one between-subjects variable and one within-subjects variable and paired-different test by Newman-Keuls procedure.

The results of the study indicated that there was statistically significant interaction at .05 level between the method applied and the duration of experiment. Adolescents in the experimental group have higher anger assertive behavior level than adolescents in the control group, in the post-test and follow-up phases with statistically significant at .05 level. In the experimental group there was no statistical difference in anger assertive behavior during the post-test phase and the follow-up phase.

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย.....	จ
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ก
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ฉ
สารบัญภาพ.....	ญ
บทที่.....	ญ
1 บทนำ.....	1
ความเป็นและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	4
สมมติฐานของการวิจัย.....	4
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย.....	5
ขอบเขตของการวิจัย.....	5
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
กรอบแนวคิดของการวิจัย.....	7
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	8
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความโครงสร้าง.....	8
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความโครงสร้าง.....	18
เอกสารเกี่ยวกับพฤติกรรมการแสดงออกอย่างเหมาะสมสมอย่างเหมาะสมสม.....	21
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับวัยรุ่น.....	24
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการให้คำปรึกษากลุ่ม.....	28
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการให้คำปรึกษากลุ่มแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม.....	36
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการให้คำปรึกษากลุ่มแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรม.....	45
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	48
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	48
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	49

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
การสร้างเครื่องมือและหาคุณภาพเครื่องมือ.....	49
การคำนวณการทดลอง.....	52
วิธีการคำนวณการทดลอง.....	53
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	56
4 ผลการวิจัย.....	57
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	57
การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	57
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	58
5 สรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ.....	71
สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	72
อภิปรายผลการทดลอง.....	73
ข้อเสนอแนะ.....	79
บรรณานุกรม.....	81
ภาคผนวก.....	88
ภาคผนวก ก.....	89
ภาคผนวก ข.....	100
ประวัติย่อของผู้เขียน.....	116

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1 แบบแผนการทดลอง.....	52
2 คณแผนพฤติกรรมการแสดงออกอย่างเหมาะสมในการเพชิญความโกรธ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผลของวัยรุ่นกลุ่มทดลองที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์และพฤติกรรมและวัยรุ่นกลุ่มควบคุม.....	59
3 คณแผนเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคณแผนพฤติกรรมการแสดงออกอย่างเหมาะสมอย่างในการเพชิญความโกรธในระยะต่าง ๆ ของวัยรุ่นกลุ่มทดลองที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์และพฤติกรรมและวัยรุ่นกลุ่มควบคุม.....	60
4 การวิเคราะห์ความแปรปรวนของคณแผนระหว่างวิธีการทดลองกับระยะเวลาการทดลอง.....	63
5 ผลการทดสอบข้อบ่งชี้ของวิธีการทดลองในระยะก่อนการทดลอง.....	65
6 ผลของการทดสอบข้อบ่งชี้ของวิธีการทดลองในระยะหลังการทดลอง.....	66
7 ผลของการทดสอบข้อบ่งชี้ของวิธีการทดลองในระยะติดตามผลการทดลอง.....	67
8 ผลของการทดสอบข้อบ่งชี้ของระยะเวลาการทดลองในวัยรุ่นกลุ่มทดลองที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์และพฤติกรรม.....	68
9 ผลการเปรียบเทียบคณแผนเฉลี่ยพฤติกรรมการแสดงออกอย่างเหมาะสมในการเพชิญความโกรธของวัยรุ่นที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์และพฤติกรรม ในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผล ด้วยวิธีทดสอบแบบนิวเเมน-คูลส์.....	69
10 ผลของการทดสอบข้อบ่งชี้ของระยะเวลาในวัยรุ่นกลุ่มควบคุม.....	70

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1 กรอบแนวคิดของการวิจัย.....	7
2 ปฏิสัมพันธ์ขององค์ประกอบบนบีซีดีอีเอฟ (ABCDEF).....	38
3 แผนภูมิเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของวัยรุ่นกลุ่มควบคุมที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์และพฤติกรรมและวัยรุ่นกลุ่มควบคุม ในระยะต่าง ๆ ของการทดลอง.....	61
4 แผนภูมิเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยในระยะต่าง ๆ ของการทดลองระหว่างกลุ่มทดลองที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์และพฤติกรรมและกลุ่มควบคุม.....	62
5 กราฟเส้นแสดงการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีการให้คำปรึกษา กับระยะเวลาของการทดลอง.....	64